

Замело, засипало, завіяло,
Лиш дими снуються над селом.
Від дубів з нахмуреними віями
Густо віє богатирським сном.

І ніде нікого, тільки високо
Пролетів літак, продаленів,
І село під небом — мов колиска
На вервечках голубих димів.

Щось у тій колисці наколишеться,
Хтось із неї встане на зорі.
А навколо тиша, і у тиші цій
Ледве чути: «Дай нам кобзарів!

Дай нам, світе, велетів-мислителів
Із крутим Тарасовим чолом...»
Замело, завіяло, засипало,
Лиш дими снуються над селом.
